

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15296/23
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиља АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Аранђеловић адвокат из ... и ББ из ..., Република ..., коју заступа тужиља АА, против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Станиша Стаменковић, адвокат из ... и „АТОМ“ ДОО из Враћа, чији је пуномоћник Александар Кнежевић, адвокат из ..., ради накнаде штете и неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиље АА изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 764/20 од 05.03.2020. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље АА изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 764/20 од 05.03.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању П 11/10 од 14.10.2019. године, исправљеним решењем тог суда од 20.01.2020. године, ставом првим изреке обавезане су тужиље да тужиоцу ВВ на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 1.970.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом другим изреке тужиље су обавезане да туженом „АТОМ“ ДОО Враће на име трошкова парничног поступка исплате износ од 1.420.050,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 764/20 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке потврђено је првостепено решење у ставу другом изреке и преиначено првостепено решење у ставу првом изреке тако што су обавезане тужиље да туженом ВВ на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 1.946.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Против правноснажног решења донето у другом степену, тужиља АА је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију без навођења разлога побијања.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе Закона о ревизији против пресуде.

Према члану 28. ЗПП, када је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у дугим случајевима предвиђеним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Дакле, право на ревизију у смислу одредбе члана 28. ЗПП оцењује се са становишта главног потраживања, а не споредних потраживања у која спадају и трошкови поступка.

Будући да се изјављеном ревизијом побија одлука о трошковима поступка која у конкретном случају не чини главни захтев, то ревизија није дозвољена због чега је на основу члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић